Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

possim. Et dic ei senex. vade & toto isto anno
uespere manduca panē & sale & ueni iterū
& loquar t. Qui pgens ita fec. Complēto aut
anno. uenit iterū fr ad abbatē arem. Conti-
git autē ut rursus apd eū inuenirēur abbas
abraha. & dixit iterū senex fri illu. vade ieiuna
isto anno. & p biduū manduca. Qui cū discess
sisset & dic abbas abraha abbati arem. Quare
omnib: fratrib: leue iugū imponis. istū uero
frem graui sarcina onerasti. Et dixit ei senex.
Alii fres quom uenium ita & discedunt.
hic ū quia ppter dm uenit audire uerbū. ego
loquor ei. Operarius autē magn ē. & quicqd
ei dixero cū omi sollicitudine fac. ppterea
& ego loquor ei uerbū di. De obedientia.

Narrauerūt de abbate iohanne breuiss statu-
re. quia prex ad quendā sene thebēū gnīre
cōmorantē in scīti q sedebat in heremo.
Tollens autē aliquando abbas ei lignū siccū
plantaū & dixit. P singulos dies mitte ei
ad pedē ei la g ēna aque donec fructus
faciat. Erat enī longe abeis aqua ut asero
pgere. & mane uenire. Post tres autē annos
uiruit lignū illud. & fructū fec. Sumens s

xvj.